

KEMENESVIDÉK

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Hogyan néz ki a vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Előfizetési ár:
 Egy évre 3 kor. — Negyedévre 1 kor. —
 Hármas évre 8 kor. — Hétéves évre 20 kor.
 Hónapról-hónapra egy évre 3 kor., hétéves 2 kor.
 Szociálistól értékesítési haddal és pótlással

Leptelenkedés felől szerkesztő:
HUSA Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Szombótki, Dömök-utca, Szomszédok — Kiadóhivatal
 Szilveszter kiadóhivatal és úr. Szilveszter kiadóhivatal

Haborus farsang.

A napiár viskereszt napjára teszi a kezdetét és hagyományos szokás Karnevál hercegnék vidáman kelnek most csögrgetnie cifra bohócspháját.

Ha nem tudnók, hogy a kalendárium-csúszók murkója prels adományghoz van kötve, azt mondhatnók, hogy ezek a derék tudósok már jóelőre megéresték a háboru szert, mert az idei farsangot ugyancsak rövidre szabták. De ha még sokkal rövidebb is volna, még akkor is szükséges hosszúnak kellene tartanunk, mert alig hiszünk, hogy a kalendáriumon kívül még más is nyget volna rá.

Kifjank sasine-java kúna a haretéren, hol ágyuk meg puskák szolgáltatják a talp alá valót és olyan négyes figurák pordulnak, miket a legteljékonyabb tánc

közül azok a kik csak szerét ojhetik, a játékosok-ig terén működnek. As itthon maradt öregek és az „alkalmatlanok”-nak pedig kisebb gondjuk is nagyobb annál, semhogy parkettek sima tükörn furgo táncot lejtessenek.

Vérünket, vagyონunkat áldozzuk most a hazának, igazán nem érünk rá mulatni — a farsangot is fel kell áldozni, mert a kelles, de komor hangulataba sehogyse kedhetnék bele. Komoly feladatok sora előtt állunk és kötelességjelgelsőbbje ma: a szugori takarékos-

ság, melylyel a farsang követelte idő- és pénzfelesértést összahangsába hozni nem lehet.

Hízen alig egy két év előtt is le kellett mondanunk a farsangi élvezetekről, mert a gazdasági válság oly érekenyen hatott ki különösen a középosztályra, mely a balosó közönség legnagyobb kontingensét szolgáltatja, hogy nem tellett mulatságra. Mennyivel inkább áll bq ennek székségemege háboru idején, a mi kor az anyagi gondok tömkelegébe vegyül egy-egy szerettünkért busskén viselt gyászunk.

A leányálmok édes gyönyöre: a deli táncosraj sorában bő aratást szedett a „hósi balái” és a kiket a haza védelmére megtartott nekunk a gondviselés, azok sincsenek itthon, hogy bírtelással, udvarlással szórakoztatnák, vagy futósiklandozó müssika közben tereptathatnák leánya inkat.

Sz’val: farsangoláshos nincsen se pénzünk, se emberünk, sem pedig kedély-hangulatunk, s azért bele kell nyugodnunk abba, hogy az idei farsang részünkre elveszett. De bírat a remény, hogy annál vigabb lesz a jövő estendei, a mikor háborítatlanul fogja birtokába vehetni a csörgőpipkás herceg pajkos, gondtalan birodalmát. A győzelem torát fel fogja vidítani a kemény küzdelem árán szerzett béke áldása és semmiesem fogja zavarni a fiataliságot, hogy szeleburdi jókedvvel engedje át magát a mulatságnak.

Rophatja a táncot, teheti a szépet, osinthat és effektálhat majd kiki szerint. De ma, ma ne táncoljuk, ma ne vigadjuk! Ma nem, a mikor hasznánkért, éretünk harcolnak katonáink és mi a halának csak elenyészően csekély rését röjjük le, ha tehetőségünkön képezt könnyűtünk rajtuk.

A mit katonáinkért tehetünk, többet ér as ma mindeir léha mulatságnál.

Miért verekednek

a mi katonáink?

A mikor imádságos hisakodással lecsúsz a hadaink gyásalméről szóló híradásokat, vizsgáló szemmel kell nézünk, hogy politikai, de főképpen gazdasági szempontból mit várhatunk ettől a óriási küzdelemtől, a mely sorompós immár mellettünk vagy ellenünk az egész got. Foglalkozunk assal a kérdéssel, hogy várha-

valami javulást es ha igen, milyet és mikor? Magyarán: ku atjuk, miért verekednek a mi katonáink?

Talán kelletténél több véleményvel kerülök ellenkezesbe, a mikor azt mondom, hogy végeredményben részünkre minden esetre csak jót és névessé várok ettől a nagy küzdelemtől. Nincs kétségem arról, hogy azok a fegyverek, a melyeket a dicő szövegünkkel a jog, igazság és kultúra érdekében harcba vittünk, a győzelem babérkosorujával térnek majd meg, de ha az Esztendő-számító szemével vizsgáljuk a háboru várható hatását, arra az eshetőségre is kell gon-

Három birodalom sarka.

Ha egy pontja az osztrák-magyar, német birodalmaknak, ahol egymással mind-bírodalom alattvalója érintkezett béke

Est az érdekes pontot általában a három birodalom sarkának nevezik. Itt, mint magától talyvást nagyon élénk volt a forgalom, a városi ünnepek és vásárok alkalmával. Nagyon megkönyvitte a kiskereskedést a célszerű intézkedés, hogy a határkerületek a határ átellenénél nem követelték elég volt ha a közrégi hatóságától mu- fel igazolvány, mely azonban csak rövid távú utazásra adott az illetőknek jogot és csak háboru megnevezett helyre volt érvényes. E megkönyvítést igénybe is vette a föld népe, va- kintat a munkások is.

A háboru kitörése előtt azonban külön szá- hályok hozattak az átkelés ellenőrzésére és ezek esen megnevezették korábbi időkkel is forgal-

A szidők távollátására például egész fur- fonságban azt eszelték ki az orosz kormány, hogy az oroszországi szidóknak megtiltotta a földik mellett lelégo lincsa viselését, a galiciai szidókat keltat ráigán felismerték tizenhátról odáát, s ha tovább tartózkodtak orosz területen, kiméletlenül kényeztették fellett ékeségüket. Az osztrák szidó- hogy ezt a veszélyt elkerülje, minél gyorsan kiserült Oroszországból.

A határt a három birodalom sarkán a határ- ható Przemsa folyócska képezi, melyen a ói vasútnak hidja vezet át. Most es a hid

fel van robbantva.

A vasuti töltés mellett, a folyón innen, fekszik Szukovszky lengyel herceg uradalmának óségi társaság képező Sliupa.

Egy hírid Myslovesz községét a szemben fekvő Modrszejov orosz faluval köti össze.

A három birodalom sarka természetesen súlyosan szenved a háboru iszonyatosságaitól.

Hűség a halálig.

Majdnem mindenki ismeri azt a mesét, hogy egy kutya, mikor ura társját kiejtette szemből, mindenféle módon figyelmeztetni akarta rá, visszamaradt, ugatott, gundájára ugrált, míg végre es azt gondolva, hogy a kutya megvesszett, meglátta. A kutya vérző sebént nyálva elvánszor- gott a társáig és reá fektött és másnap ura ott találta őt az uton kiserelve s alatta a elvesszetnek hitt társát.

Ehhez a meséhez hasonló történet esett meg néhány év előtt. Akkor történt, a mikor Mendora városát, a Cerderrák nyugoti részében, egy iszonyu földrengés halomra döntölte.

A legmagasabb romok is alig nyultak ki félméternyire a földből. A város tizenhétezer lakója közül tizenöt ezer az összehalmozódott romok alá jutott.

Eszerencsétlenül között volt egy Tesser nevű ember is, a ki családjával együtt hasának romjai alatt fektött. Mozdulni nem bírtak a reá- juk omlott kövek és gerendák miatt.

Barátainak egyike, ki kevesédmagával szerencsésen megmenekült, föl a alá jert a romok

köst, hogy, ahol lehet, segítsen valami esétlen.

Igy jutott es véletlenül barátjának, Tessernek házához. A romok közt alig akadott rá a házra s annál kevésbbé talált barátjának nyo-

Már éppen vissza akart menni assal a fájdalmas tudattal, hogy barátját és családját így esztelenül megsemmisítette meg, a mikor a garanda és kőfalnak közl barátja kutyajának nyögését hallotta meg.

Külsőbb ment es egy garanda alatt táro- velta a szegény párat, hátulról és családját ismét volt roccsolva, de azért ellátott lábaival folyton kapart es borszalmasan vonított a romok egyik tájéka felé.

Asonnal segítségért sietett s hozott, fáradalmas munka után sikerült is neki Tesserrel kisereni. Bel kése es lába egy garanda alá jutottak es teljesen össze voltak szurva, s nem es esája tele volt homokkal, de azért még lelozott.

A mint kiserabadították, rögtön megmozdítottak es arcát, a mi, igaz, jó hatással volt rá, de azért még szólni nem tudott, hanem kezével mutatott azon hely felé, hol családja a romok alatt hevert.

Keserves, hosszasantartó munkával kiseraba- ditottak kényelmetlen helyzetükből Tesser feleségét es három gyermekét.

Tesser esután integetett megmentésnek, hogy vigyék el kutyaájához, a mely helyéről elmozdulni nem volt képes. A „szegény Állat nagy örömet mutatott, hogy a gardája megmenekült, esután kiseran vonitva, kiadta párját.

H I R E K

Nem táncolunk a farsangon.

A világháború szakadékan táncolta minden anyagi és erkölcsi energiákat igénybe venni. Nem igen szabad csatlakozni arra, hogy a farsang báltermei ragyogó csillárai alatt táncoljunk akkor midőn az egész nemzet a széleslábú szőlő- és csatátér-nőseinek avarai között málták a mai farsangi hangulat derűjét.

A farsangot esidén csak a kalendáriumból tudjuk, mert a napi élet azt dokumentálja, hogy az idén nem tartunk farsangot még Carnavalet és farsága is gyászfátyolt kötött csüggőpórájára. Szóval az idei farsangon nem ülünk ma bálra, ruhát, hanem el fogunk követni a dinom dánom helyett a sebesülteknek és a háború inségeinek éljünk. Nálunk is így fog lezajlani a farsang.

Az idei farsang programját olyan komoly és kabaré-előadások rendezése képezzék, amely egyedül csak a jótékonyt és humanitást szolgálja.

Egyszóval a táncot váltsuk meg jótékony adományokkal, mert így azon nemes eszmegátalaba állunk, mely hazánkat ténylegesen legeszebb példáját fogja igazolni. Nálunk is legyen kedélyes és szórakoztató estélyeket hanem mindez a nélkül történjen, hogy bárki se legyelete sértve legyen.

Minden vigaság elkerülésével, a háború tónusához illően tartunk szórakoztató estélyeket, a jövedelmet pedig minden alkalommal ajánljuk fel a Vöröskereszt Egyletnek és a hadbavonultak segélyezésére.

Igy töltjük el a farsangot. A tánc és szórakozás dinom dánom mellőzésével szórakozunk. Közben a nyomorító drágaság és egyéb bajok nem engedik, hogy a farsangot sajnósan töltjük el. Most garasainkat, filléreinket és élelmiszerünk drágasága folytán azoknak kell adnunk, a valameskét adnak értük.

A nyomor és nélkülözés közepette a farsang nem illik a mai viszonyok keretébe. Nálunk elő a boldogulás és jólét hasznos áldamát. Mondjunk le a farsangi évenetekről a táncokról: a munkájunk a hadállapot sikeres kimenetelét.

9.

— **Gyászokkal.** Városunk közéletének egyik legéke, derék tagja, Balassa Jenő dr. orvostudományi ügyvéd rövid szenvedés után 58 éves korában január hó 1-én Budapesten váratlanul meghalt. A megboldogultat gyogykezelése végeztetttották Budapestre, a hol szivbénulás következtében hirtelen elhunyt. Haláláról a Kemencemagasi Takarékpénztár és a Jánosbázi Takarékpénztár külön gyászjelentést adott ki. A család gyászjelentése így hangzik: Dr. Balassa Jenőné szül. Rosenberg Ida és fia Pista és Dániel, valamint az összes rokonság nevében mély fájdalommal tudatják, hogy a hön szeretett férj, apja és rokon Balassa Jenő dr. ügyvéd, a Kemencemagasi Takarékpénztár r. t. ügyésze, Vasvármegye körv. tan. bizottsági tagja, városi közigyám stb. rövid szenvedés után élete 58 ik, boldog házasságának 28 ik évében, folyó hó 1-én délután 4 órakor Budapesten jobblétre aszenderült. Drága halottunkat Budapestben, f. hó 3-án délután 8 órakor halottszokor örök nyugalomra az új izr. temetőben. Csádomolt, 1918. évi január hó 2-án. Béke áldás hamvaira!

Belső József kemencemagasi körjegyző 48 éves korában Kemencemagason a hó 4-én elhunyt. Temetése 6-án ment végre nagy részlet mellett. Halálát özvegye gyászolja.

— **Lajos bajai király távollése.** Lajos bajai király most tennepelte hevenedik születésnapját. Vasvármegye községe nevében az általunk megadott Herbes Géza alapán az alábbi távtrattal üdvözöltük: Lajos bajai király 6. Feleségének, Mária névelő Vasvármegye községe nevében mély fájdalommal tudatják, hogy a királyi Felszövegű határozattal kinevezett királyi Felszövegű határozat születésnapja alkalmából a fölkelet mélyre és fenséges omáldjára a. isteni viselőre áldó kegyelmét kérem. Felszövegű határozat hön hadseregét, vele h

dolnunk, a mit mindnyájan kizárnak tartunk, f. i., hogy ha nem az igazság győztes, mire lehetünk félrepenzünk? A kérdésünk az, hogy a farsangon táncolunk-e? még pedig egyrészt állami hitelünk, másrészt belső gazdasági fejlődésünk szempontjából milyen esélyeinkre számíthatunk?

És mert jobb, ha az ember előbb a kellemeletlen eszik át, hogy a végén a jónak, kellemeletnek annál jobban örüljünk, vegyük előbb azt a kizárt esélyt, ha a háború kimeneteléről nézve kedvezőtlen lenne.

Mindenfelől azt halljuk, hogy katonáink, különösen a magyarok, csodákat művelnek: minden házra egy-egy bors, a magyar tüsz, honvéd, sőt még a népfelkelő is elcsorangu katona, a kiket német tüszek is a németekkel egyenrangúknak ismernek el. Semleges országok lapjai, sőt Ausztriának és szövetségeseinknek olyan országai, a melyek eddig nem voltak valami bizelgő véleményrel rólunk, az elismerés, a csodálat és lelkesedés hangján írják a magyar katonáról, még az ellenség is félve emlegeti, dicshérvé uszták a magyar harcot és a honvéd nevet az egész világ megtanulta.

De vajon mi az ok? Az, hogy a milyen féltelmező a magyar ellenségnek, olyan értékes és megbecsülendő szövetségeseink, a kivel érdemes barátságot tartani, összekötéstet ápolni. Ezt tudja egy a jóbarát, mint az ellenség. Tudja azt is, hogy az ilyen kultúraban és becsületben nevelt harcoss nemzeti katonaságának létező, hogy rendszeren fel legyünk szerelve és hogy ennek az állandó nagy megterhelésnek megfelelően fejlődésben községünk és politikai életünk.

Nemzet szövetségeseinket áthatja az a tudat, hogy ennek a nemzetnek vitéz fiait érdemes, rá nézve is értékes dolog megfelelően felszerelni a háború befejezése után esetleg tovább gyarkorodó nagy hatalmak ellenében és ha a mi anyagi eszközeink egy — lsten menta — kedvezőtlen háború után nem lennének megfelelőek, a szövetségeseink költsémege, mert elsősorban az ő érdeke, a mi hadaink kellő felszerelését elősegíteni.

Kellő felszerelését pedig csak megfelelő anyagi helyzetben levő ország adhat katonáinknak. Meg vagyok győződve arról, hogy ha a magyar állam költségtelennel lép majd Németország elé, eddig soha nem remélt kedvező fogadtatásra és sikerre számíthat.

De a kölcsön után kamatot is kell fizetni, a kölcsön törlesztési is kell.

Eszeknek a költségeknek csak pénzügyi konszolidáció, megfelelő erőforrásokkal rendelkező ország képes eleget tenni, miért is a mi dus természetű kincseinknek nagyarányú kihasználása lesz a német tőke egyik főforradata.

És mert az ilyen pénzügyi műveletek szükségnek is elcsorangu lesznek: a most semleges tőkeerős államok is fel fogják ismerni a valóban létező helyzet jelentőségét és felkeresnek bennünket biztos és jól jövedelmező elhelyezésre szánt tőkékkel és nem idegenkednek majd tőlünk úgy, mint ahogy azt a közelmúltban

A háború fényesen megoldotta azt a kérdést, hogy örökös bebizonyosodásaink mellett mi lesz valánk? Mi történik Magyarországgal, ha a természet örök törvényei folytán előbb-utóbb átváltozás lesz? Hova szabad el Ausztriától és a revolucionális eszméktől átitatott ország? Összes pártjaink megmutatták, hogy nagy veszedelmek idején egyek vagyunk a Habsburgok jogára alatt az ország határain belül is és nem csupán a király személye az összekötő kapocs Ausztria és Magyarország között, de azt is, hogy est az ezer év óta fennálló ország újabb ezerévre megváltotta a fennállás és haladás jogát.

Valánk tehát érdemes feleletet ködni. Inkább érdemes a magyar járadékot, a magyar szőlőveléket, vasút

és egyéb befektetési értékeket vásárolni, mint a valparaisoi, nikarai mexikói és egyéb államok esetégek, a miken a franciák is, a svájciak is annyi pénzt ve-

számtotték és a melyek helyett a biztos szolid magyar értékekbe lesz érdekes a felgyülemés és elhelyezést kereső nagy tőkétet felkutatni. És áll különösen azokra a tőkeerős semleges államokra, a melyek ériási jövedelmeket húznak a mostani háborúból. A legjobb piacok fókuszott értéklődésére számíthatunk.

Amellett es a háború megtanított bennünket arra is, hogy takarékoskodni, dolgozni kell, nagyobb erővel, jobb beosztással, mint eddig, ha meg akarjuk állami helyünköt. Mert ahogy az egyéni függetlenségnek csak a vagyon az alapja, állami önállóságunknak is, — Akár az Ausztriával való szövetségben — szintén csak nemzeti vagyonosodásunk képerzheti alapját. Régi adoma, hogy minden magyar 40 K adóssággal jön a világra és egész életén át azon iparkodik, hogy ez a 40 K minél több kamattal szaporodjék. Ennek ugy kell megváltozni, hogy a passzívum a jövőben aktívumra változzék, a mit el is érhetünk a magunk erejéből, esetleg jó barátaink támogatásával.

Nem azt ertem asalatt, hogy a németek idejőnnek iskolameste-ke dni, hogy arra fognak tanítgatni, hogy miképen lehet legalább ötször annyit kibozni az övéknél sokkal termékenyebb hazai földből, mint eddig, sem azt, hogy hogyan kell a mi ma parlagos heverő dus bányáinkat eredményes üzembe venni és hogyan kell azoknak termékeit jól értékesíteni, vagy miképen kell vízi utainkat kihalaszalni, újakat teremteni, valamint hálózatunkat tökéletesítve, az ország főjvedelmi forrásának megtenni, ipart, kereskedelmet felvirágoztatni.

Nem! Da minden meglévő és esután alapítandó szervezetünknek, mezőgazdasági, gyár- ipari, bányász-, stb. egyesületeinknek szoros kontaktusba kell lépniük a németek hasonló egyesületeivel. Tőlük kell tanulnunk, velük kell dolgozunk. Fiainkat oda kell küldeni. Meg kell tanulnunk produktíve dolgozni, konzerválva takarékoskodni. És es a nemzet, a mely 1876 óta, tehát nem egész egy félszázad alatt annyira tudott fejlődni, hogy évszázadok mulasztását, elmaradottságát pótolta, ha megtanul majd intenzívebb munka mellett takarékoskodni is, fejlődés olyan magas fokát fogja elérni, mely békében is egyenértékű lesz rövid idő alatt azsal a hatalmas szövetségeseivel, a melylyel a háboruban egyenértékűnek bizonyult.

Ziláltnak tetasz politikai életünket belátó politikusaink, a kik a hazs javára nemcsak beaszéni, de dolgozni is tudnak és akarnak, meg fogják gyogyítani. Az eddigi pártkereteket, ugy vélem, elavultaknak fogja majd mindenki találni. Elmulit már annak az ideje, hogy hátrafelé, mindig csak hátrafelé fordítsuk a fejünköt és azt nézegessük, arról disputáljunk, sutyüljünk, dobolyjunk, eszt. játsunk kidobósdit, hogy melyik a jobb, az 1848 vagy az 1867? Előre kell látnunk, a jövőnek dolgozunk, még pedig gazdasági és nem községi vagy felekezeti programok alapján. A jövő politikai pártjai csak agrárius, merkautilis és szocialista pártok lehetnek radikális, liberális vagy konzervatív alapon.

Es a perspektívája az esetleg kedvezőtlen kimenetelű háborúnak.

(M. K. L.)

Segítünk a hadbavonultak itthamarad

Juthassunk felelőseinkből a harctéren küzd

Hadisegély-bélyeget használjunk.

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések, ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja magam támadják már alattomban a szervezetét egy gonosz betegség csirái. Abbröjden fel és tekintsen figyelmesen lényének bensejében, akkor láthatja, mennyit vétkezik napról-napra legnemesebb szervei, szóval saját maga ellen végáldja meg egyszer alaposan egész testét! Azt fogja látni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják külső magukat. Minden nap mosdának és fürdenek, néha fölöngöcsök sokat is, tehát a külső tisztaságról kellően gondoskodnak; de ha valaki azt kérdesné, hogy mi is tesznek az emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

a vér tisztítása

tekintetében, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni mert erről ugyszólván egyáltalán nem gondoskodnak. Hihetetlen dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem gondolnak arra, hogy megszabadítsák a szennyfőt a fölöslegetől, hogy eltávolítsuk a testből mindazt, ami nem odavaló

hogyan kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a vértől ered az emberben minden meleg, munkaképesség és erő. A vér tisztasága tehát egyértelmű az egészség megóvásával. Leginkább vétkezik az egészsége ellen az aki

a vér tisztítása

érdekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár fülök, akár bensők, idéznek elő minden betegséget innen ered minden kor. tömördek nyomorúság, veszedelem, keserűség és fájdalom.

Az idegesség

szeszünk legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiányos tisztasága és táplálására vezethető vissza.

Van olyan idegtápszer, mely evés utján a szervezet bármiképp is hatna az idegekre. Bármilyen saepen és módon hirdetik is az éféle szereket, az mind csak hamisítás és félrevezetés egész közönséges csalás és csak arra jó, hogy a minden szalmaszába kapaszkodó beutolsó garasát is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszer

létezik, és ez a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

Itt látja el az idegrendszer legfinomabb elágazását, és adja meg az idegnek a szükséges táplálékot, az erőt és ellenálló képességet, amelyre oly nagy szükség van az embernek a létért való kemény küzdelemben. Ha az idegrendszer vére nélkül nem viszi semmire, ha még olyan idegtápszerreket raknak is

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág gyógykővet található a legtermészetesebb és

legkiválóbb vértisztítószer.

Leglegzet emlékeztet a természet örök törvényeire, ahogy az örökké fennálló állat- és növény között a természeti törvényeket senkisé nem fogja megdönteni.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismernie. Ez

Grundmann P. gyógyszerész

Hat a teát előírás szerint, az az minden második, harmadik napon egy csészével kell állandóan innia, akkor látni fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Ez a tea megadja testének az egészséget, életkedvet, tetterőt, fiatalos rugékonyságot, erőt, ellenállóképességet, szellemi élénkséget egészen agg koráig és mindég legjobb barátja lesz és marad. Ez megvédi az egészséget tönkretévő, minden felől támadó betegségek csiráitól, megóvja az idegességtől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a legjobb szer a nedvek megromlása, kiütések, sömör, nályag és vesebajok anyagcsere savak érelmeszesedés és különösen

köszvény és csusz

ellen, azonkívül vértódlások, gyomor és bélbántalmak ellen. A tea rendessé teszi a székelést és elősegíti az emésztést. — Mellőszük e helyen a köszönetnyilvánítások sorozatát ámbár naponként érkeznek a közönség minden köréből az elismerő levelek és hálairatok ezen tea nagyszerű hatásáról.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatásáról és fejezze ki azzal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja ezt a teát másoknak is.

Csomagja 2, 4, 6 Kor. Próbacsomag I K. 5 ilyen próbacsomag 4 korona.

Egy sikeres kurához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges, összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. gyógyszerész

Berlin, SW. 68. Friedrichstrasse 208.

Rendelő órák 8—7-ig vasárnap is.

Használati utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vunerál vértisztító teája mint hási szer legmelegebben ajánlíható mindasoknak, akik kiütés, sömör, kelevény, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, más és gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben, idegességben, anyagcserezavarokban

köszvény és csuszban

vagy vértódlásban szenvednek, oly módon használandó, hogy ezen teából egy evőkanálnyit egy csésze vízzel erősen felforralunk és szükség szerint reggel vagy este langyosan isszuk.